

PODPALAĆ (6) *vb impf*

o jasne; *inf* z tekstu nieoznaczającego *â*; drugie a prawdopodobnie jasne (tak w -ać); w pozostałych formach pierwsze a pochylone.

inf podp(a)lać (1). \diamond *praes 1 sg* podpálâm (2). \diamond *3 pl* podpálają (1). \diamond *fut 1 sg m* będę podpálâł (1). \diamond *imp 3 pl* niechâj podpálają (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. podpalić.

Zapalać ogień; succendere PolAnt, Calep, Cn; ignem subicere Calep, Cn; ignescere, ignire Mącz; ignem accendere a. incendere Calep (6) : Ignio, ignesco, Podniecam/ podpalam/ też gorę świecę fie. Mącz 165a; Ia też także s tym drugim wołem będę dzyâłâł/ Zrąbam/ włożywłzy ná drwâ/ nie będę podpalał. HistHel C, C; Calep 1024a.

Zwroty: »drwa podpalać« (1): Iako y drwa zwłâszcza mokre trudno podpalać gdy fie na tle ściñną GlabGad G3.

»podpalać ogień« (1): Synowie zbierâią drwâ/ á oycowie podpalaíią ogie [succidunt ignem] BibRadz Ier 7/18.

[Przen: Wzbudzać miłość:

Zwrot: »serca podpalać«: Żeś wdzięczna mych służb, barzo mi to miło, Co stąd tem znacznie w sobie pokazujesz, Iż wždy trapienia na sercu swem czujesz; Bowiem ogniste promienie moc mają, Serowe serca snadniej podpalają Otwin(?)Erot 14.]

Synonimy: pobudzać, podniecać, podżegać.

Formacje współrdzenne cf PALIĆ.

Cf PODPALANIE